treball
proletaris de tots els països: uniu-vos!
òrgan central del
Partit Socialista Unificat de Catalunya
Núm. 357 Barcelona, 6 de desembre de 1972 Preu: 5 ptes.

L'AMNISTIA ES UNA NECESSITAT DELS POBLES D'ESPANYA

Fa pocs dies el ministre de la repressió, Garicano Goñi, lladrava des de les Corts les seves amenaços en un discurs que ha posat en evidència tota la por i la feblesa del règim. Ha parlat ni més ni menys com es pot esperar que parli el ministre de la Governació d'una dictadura feixista acorralada, en avançada descomposició, la desaparició de la qual anhela la quasi totalitat dels espanyols.

Les paraules provocadores de la dictadura per boca d'en Garicano són la disfressa de la impotència, el discurs de la por.

El franquisme promet més repressió. No té cap altre recurs. Però no ens hem de quedar amb aquesta constatació. Als propòsits del franquisme hem d'oposar un augment i extensió de la ja important lluita contra la repressió, en defensa de les seves víctimes. Hi hem d'oposar la pràctica constant de la solidaritat, l'exigència pública de l'amnistia.

L'amnistia per a tots els presos i exiliats polítics és una necessitat nacional. No és possible de veure el futur democràtic dels pobles d'Espanya sense la condició irrenunciable de l'amnistia.

L'exigència de l'amnistia, que figura en primer terme en el programa de l'Assemblea de Catalunya, té avui ja un ressò molt ampli. Però hem de treballar per estendre més aquesta exigència, per fer penetrar la necessitat de l'amnistia a tot arreu, per engrandir el moviment que la reclama i lluita per ella.

I, una vegada més, quan parlem de la lluita contra la repressió, quan parlem de l'amnistia, hem de preguntar: ¿I la jerarquia de l'Església? Es hora ja que es pronunciï. Perquè si calla, consent, i si consent, esdevé còmplice dels repressors.

A les presons franquistes hi ha molts homes i dones condemnats o pendents de judici perquè s' han oposat a la dictadura, perquè l'han combatuda, perquè han defensat els drets obrers, els drets de tot el poble, la llibertat.

A les presons franquistes hi ha dirigents de la classe obrera damunt els quals el règim vessa tot el seu odi, com Camacho, Saborido, Sartorius, García Salve, Soto, Muñiz, Acosta, Zamora, Santisteban i Fernández, amenaçats de condemnes de 12 anys i un dia a 20 anys i un dia. Hi ha revolucionaris i demòcrates de totes les tendències. Hi ha entre ells molts joves, nois i noies exemple d' aquesta magnífica joventut que creu en un futur de llibertat i que combat per aconseguir-lo. Com en Pau Morales, de Mataró, a qui volen condemnar a 13 anys. Com els dotze joves detinguts a Sabadell, al barri de Poble Nou, el 30 de setembre. Com els de Terrassa. Com tants d'altres.

Per tots ells, per arrencar-los de les presons, hem de lluitar cada dia. Desenvolupar la lluita i l'ajut solidaris allà on treballem, estudiem, convivim. Aconseguir mobilitzacions com la que s' ha alçat a Sabadell per exigir la llibertat dels dotze joves del barri de Poble Nou. Mobilització que va des de la recollida de més de 700 signatures de caps de casa del barri en un document lliurat per una delegació a l' arquebisbe Jubany, a actes, balls, reunions en diversos barris de Sabadell on es denuncia l'empresonament d'aquests nois i noies i s'obtenen diners per ajudar-los.

L' activitat solidària ha d'ésser cosa de cada moment. Però ara, quan s' apropen les festes de Nadal i Cap d' Any, festes profundament familiars i populars durant les quals aquell que està pres sent més l'allunyament de casa, dels amics i companys, del barri o del poble, hem de fer un esforç especial per dur als presos polítics el caliu de la solidaritat moral i material.

Estimulem la recollida de diners, aliments, roba, llibres, de tot allò que els presos puguin necessitar o desitjar. Recollim-ho casa per casa, botiga per botiga, a la feina i a tot arreu. Que cap pres polític es quedi sense rebre l'ajut i la salutació que li demostraran que és present entre nosaltres.

ÚLTIMA HORA: GAS, una primera victòria

El diumenge 3 al matí, en ser prohibida la reunió sobre el gas en un cine de Sants (veure pàg. 5) es va produir una important manifestació de la qual ha donat notícia la premsa legal.

El que destaca no és el volum de la concentració, sinó la decisió i iniciativa dels manifestants, que van arrencar al governador civil el compromís, formulat per escrit, de rebre una comissió representativa per fixar per a un altre dia les condicions de la reunió frustrada. Una alta autoritat franquista és obligada a dialogar amb les masses al carrer !

Tot el curs seguit per la lluita del barri de Sants entorn al problema del gas és exemplar: buscar la mobilització de masses pels mètodes més oberts possibles; saber arrencar compromisos formals a les autoritats per tal que no paralitzin la lluita amb promeses vagues; avançar, a partir d'aquí, en la generalització i aprofundiment de la lluita.

Es aquest el camí per resoldre l'angoixant problema del gas.

UNA GRAN BATALLA HA COMENÇAT, AMB UNA GRAN VICTÒRIA POPULAR !

8è Congrés del P.C.E.

Espanya i Europa:

UN EXEMPLE D'INICIATIVA POLÍTICA

LA innovació més important que el 8è Congrés del PC d'Espanya ha aportat a la política dels comunistes espanyols és, sens dubte, l' actitud davant la Comunitat Econòmica Europea.

Des de les pàgines de TREBALL (del 25-IV i del 22-VI) havíem assenyalat la importància que anava adquirint aquesta qüestió en el país i havíem donat la nostra opinió. Afirmàvem que aquesta qüestió no havia de dividir les forces antifranquistes i, al mateix temps, refusàvem la perspectiva d'un ingrés al Mercat Comú.

La nostra actitud, però, no era tancada. D'alguna manera percebíem els canvis que s'anaven produint, observàvem les posicions dels comunistes d'Itàlia i França -inserits en la Comunitat independentment de llur voluntat- i endeviàvem que calia modificar una política que anava resultant esquemàtica.

Ens adonàvem que, pel fet d'absorbir el MC el 50% del nostre comerç exterior, tant sota el capitalisme com sota el socialisme una ruptura econòmica amb Europa de l'Oest representaria una formidable desorganització de les forces productives a Espanya. Ens adonàvem també que la lluita sindical i política de la classe obrera va adquirint un caràcter cada cop més internacional, seguint les petjades de la internacionalització del capital. Vèiem amb tota claretat que la qüestió del MC és un poderós motiu d'enfrontament amb el règim franquista per part de sectors molt importants no sols de l'oligarquia, sinó també de la burgesia, de la pagesia i d'altres. Per totes aquestes raons, compreníem que no era possible de seguir amb una simple negativa al MC. Parlàvem d'una Europa dels treballadors democràtica i socialista... per demà. Però ¿i per avui?

El problema quedava plantejat; el debat obert. I el 8è Congrés del PCE li ha donat una resposta satisfactòria.

SOLS UN GOVERN DEMOCRATIC POT DEFENSAR L'INTERES NACIONAL

EL Congrés ha començat per establir que, sense l'enderrocament de la dictadura, no és possible, per a cap sector ni classe del país, de proposar-se una política exterior que es faci respectar en l' escenari internacional. Un cop liquidada la dictadura, proveït el país d'un govern democràtic amb autoritat, el Partit defensa l'establiment d'un acord d'associació que permeti una integració paulatina, amb les necessàries adaptacions de l'aparell productiu.

El Partit, bo i preconitzar aquest acord, es diferencia "del cor de veus que presenten el MC com una panacea miraculosa per a la solució de tots els problemes d' Espanya", com va dir S. Carrillo en el seu discurs de clausura. El MC no aportarà als pobles d'Espanya ni democràcia, ni desenrotllament econòmic, ni progrés social, que només poden ser fruit del desenvolupament de la lluita de classes al nostre país fins al desplaçament del poder de l'oligarquia. Sense un govern fortament decidit a defensar l'interés nacional, qualsevol forma d'unió o associació amb el MC causaria uns perjudicis evitables. I un govern decidit a defensar l'interés nacional, a l' alçada històrica d'avui, només pot ser un govern democràtic, un govern antifeudal i antimonopolista.

Així doncs, queda clar que també en la qüestió europea s'enfrontaran les dues vies que es disputen el terreny polític a Espanya: la via oligàrquica, que seria la via de la dimissió i de la dependència nacionals, i la via democràtica, que seria la de la independència.

EL NOU CONCEPTE D'INICIATIVA POLITICA

EL Partit hauria pogut abstenir-se de prendre tal posició. Emparant-se en la idea que el MC és una institució capitalista que pot hipotecar el nostre futur polític i econòmic, hagués pogut inhibir-se i limitar-se a plantejar una perspectiva europea socialista a llarg termini, sense referir-se al futur immediat. Però d' aquesta manera hauria deixat sense resposta una qüestió bàsica del pervindre del país: ¿com orientar les nostres relacions econòmiques exteriors des dels primers moments de la conquesta de la democràcia? L'opció només podia ser aquesta, perquè el nostre comerç exterior ens lliga de forma natural a l'Europa occidental. El fet que el MC sigui institució capitalista només canvia una cosa: que en comptes de relacions harmonioses i fàcils "cada mesura a discutir serà una veritable batalla per a defensar els interessos nacionals enfront dels altres països capitalistes", com diu l'informe del Congrés. La lluita de classes seguirà, i desbordarà cada dia més els marcs dels estats, internacionalitzant-se.

★

La nova línia del Partit és una il.lustració excel.lent del concepte d' iniciativa política, a la qual el comunista italià E. Sereni, donant-li una importància superior a la de la propaganda i l'organització, atribueix els efectes següents: "conquistar, orientar, mobilitzar i organitzar les nostres forces de classe i actuar sobre totes les forces polítiques i de classe amigues, neutrals o enemigues, obligant-les a entrar en joc i induint-les a canviar llur actitud de tal manera que, com a conseqüència de la iniciativa mateixa, la correlació de forces actuals resulti, en general, més favorable que l'existent anteriorment". La iniciativa adoptada pel Congrés del PCE, tindrà sens dubte, aquests efectes, tant a llarg termini com en la lluita d'avui, perquè permetrà d'afllar encara millor els ultres i la dictadura i d'enfortir el front de la democràcia.

★

El pertànyer al MC no va poder impedir ni el maig francès, ni la tardor calenta italiana...

La tasca fonamental del moment

L'EXTENSIÓ DEL COMBAT OBRER

Les últimes setmanes les accions obreres es desenrotllen ràpidament. Un simple examen de les informacions que arriben, de QUINES són les reivindicacions plantejades i de COM són defensades, constitueix ja un element important i necessari de reflexió per a l'avantguarda del moviment obrer. Recomanem,en aquest sentit,una lectura atenta i continuada d'"INFORMACIONES OBRERAS".

Aquestes lluites subratllen fins a quin punt som efectivament en el moment històric de la VAGA GENERAL. Potser l'exemple més significatiu n'és el fet que dues empreses -SCHAPPETEX i STARLUX- sense tradició de lluita i situades en una zona on el moviment obrer és molt jove, hagin arribat fàcilment a l'OCUPACIÓ durant 3 dies, hagin tret aquesta lluita al carrer i hagin promogut una àmplia solidaritat.

EL MOMENT ES FAVORABLE

El moment és favorable per dur la lluita pertot arreu. Es FAVORABLE degut a la indignació creixent de la classe obrera davant l'augment continuat dels preus (el ministre de Comerç, Fontana Codina, ha afirmat tranquil.lament davant el Consell Nacional d'Empresaris: "enguany els preus tindran probablement l'augment més gran des de 1965"),davant els intents d'augmentar l'explotació i davant totes les condicions de vida i de treball.

Es FAVORABLE pel fet que els convenis caduquen i s'hi preveuen revisions salarials.

Es FAVORABLE pel nombre important d'empreses en lluita que aporten no sols la demostració del fet que és possible de lluitar, sinó també una abundant experiència de COM fer-ho.

Es FAVORABLE per les victòries importants ja assolides: victòries reivindicatives a SEAT i PEGASO (33700 i 31000 ptes d'augment l'any, igual per a tots, i altres millores), que ja han tingut eco a moltes empreses; victòries solidàries, com la de SEAT d'assolir aquestes millores sense cap acomiadament ni sanció, o la READMISSIÓ de molts dels acomiadats del Vallès, que són DERROTES de la repressió.

Es FAVORABLE també per la por i les vacil.lacions que mostren les empreses en aquests moments, com es posa de manifest en les "concessions" que moltes empreses ofereixen per tal d'evitar un possible esclatament de la lluita. La revista patronal "BALANCE" (1 de novembre) diu, a propòsit de l'augment aconseguit a la SEAT, que "... pot ser utilitzat per grups laboral concrets,.... pot produir serioses preocupacions d'aquí a pocs mesos a un ample sector empresarial -principalment del ram del Metall- ..."

En aquesta situació de lluita, junta ment amb els elements reivindicatius i solidaris concrets de cada lloc, ha d'ocupar un lloc fonamental l'exigència de LLIBERTAT per a CAMACHO i els altres dirigents obrers als quals són demanades penes de fins a 20 anys de presó.

SABER TENIR EL PAPER DIRIGENT

La temptació és gran (i hi ha hagut iniciatives en aquest sent't)d'intentar agrupar el que es té a les mans, reunir només l'avantguarda i forçar les poques coses ja coordinades de cara a eventuals "jornades". En realitat,aquests intents són "fugues endavant" que oculten una incapacitat dirigent i una actitud defensiva i de desconfiança envers la classe obrera. Així hom oblida el desenrotllament concret diferenciat de moltes d'aquestes lluites; però, sobretot hom oblida que quan predomina el combat reivindicatiu COM A PUNT D'ARRENCADA, l'important és ESTENDRE la lluita a d'altres empreses, buscar la coordinació a través del LLIGAM DE L'AVANTGUARDA AMB NOUS FOCUS DE LLUITA.

La COORDINACIÓ no es fa així necessàriament en un dia,una jornada, sinó amb la incorporació de nous destacaments obrers al combat obert.Es tracta d'anar a buscar els nous dirigents de les accions en marxa, d'ajudar-los a assumir l'experiència d'altres empreses,de constituir amb ells organismes de coordinació del moviment obrer, organismes la continuïtat dels quals ha de basar-se no tant en l'estabilitat de la seva composició com en la continuïtat de la lluita i la relació continuada entre els dirigents REALS de les accions.

En aquest procés de lluita sorgiran accions coordinades, però no tant per l'especulació sobre tal o qual data, sinó com a resultat de tot un procés de combats, en el qual els elements conjunturals i els solidaris han de jugar un paper essencial. L'experiència de VIGO, com abans les del FERROL i SEAT, destaquen aquestes formes actuals de coordinació: la coordinació de masses, que correspon al moment de la VAGA GENERAL. La caracterització d'aquesta vaga com a VAGA GENERAL POLÍTICA exigeix que se sàpiga, al mateix temps, interpretar i fer explícit el caràcter POLÍTIC de la lluita obrera, element fonamental sobre tot per a l'actuació dels comunistes.

Com a resum, podem dir que la tasca fonamental del moment és:

EXTENSIÓ, EXTENSIÓ i EXTENSIÓ del combat obrer !

ES MULTIPLIQUEN LES LLUITES ALS BARRIS

Al costat de la mobilització entorn del gas, es desenrotlla, en extensió i profunditat, una multitud de lluites als barris, a les ciutats i pobles de Catalunya, de les quals només recollim les més destacades.

★ En un escrit dirigit al Delegat Provincial del Ministeri d'Educació, 38 entitats i organismes socials de Sant Andreu reclamen 24.000 nous llocs escolars, un Institut i una escola de Formació Professional. Als barris del Besòs s'ha desenvolupat una magnífica campanya per la higiene i la sanitat, promoguda pel Centre Social i les Associacions de Veïns de la zona, que han recollit ja 7 mil firmes; el diumenge 19 de novembre més de 600 veïns es reuniren en assemblea democràtica i van aprovar un pla d'acció que comença amb la negativa a pagar les quotes per al manteniment i la conservació dels edificis mentre no siguin atesos les seves demandes.

★En una assemblea de centenars de veïns de Posar (Badalona) es va tractar el problema de l'abandó en què la "Obra Sindical del Hogar" té els pisos d'aquell polígon; van assistir-hi representants d'altres barris que tenen el mateix problema: Trinitat Nova, La Pau (Barcelona), Arrahona (Sabadell), Cinco Rosas (Sant Boi); es va decidir de seguir sense pagar les mensualitats -que no es paguen des de l'agost- mentre no siguin resolts tots els problemes. A Gràcia (Barcelona) són ja 4.844 les signatures de veïns lliurades a l'Ajuntament exigint un pas subterrani per a la plaça Lesseps. Els habitants de les cases de Joan Güell i Can Bruixa, perjudicades per les obres del Metro, reclamen 20 milions al Ministeri d'Obres Públiques, S'han celebrat nombroses assemblees de veïns a les localitats del Baix Llobregat i a la barriada de Sant Pere i a d'altres de Terrassa i de Sabadell. La manifestació als barris de Les Oliveres a Santa Coloma, demanant pisos de renda limitada, i la dels habitants de Sallent el 19 de novembre exigint un pas subterrani en són d'altres exemples; a les mines de Sallent es van produir aturs en protesta per la detenció d'un jove en l'esmentada manifestació.

Un poderós moviment de masses amb una elevada consciència ciutadana s'estén i es coordina, enfrontant-se obertament i decididament amb les autoritats franquistes, prenent en les seves mans els interessos vitals dels veïns, les seves exigències d'una vida millor, i prefigura un autèntic poder democràtic, com element essencial en l'organització i preparació de la VAGA NACIONAL.

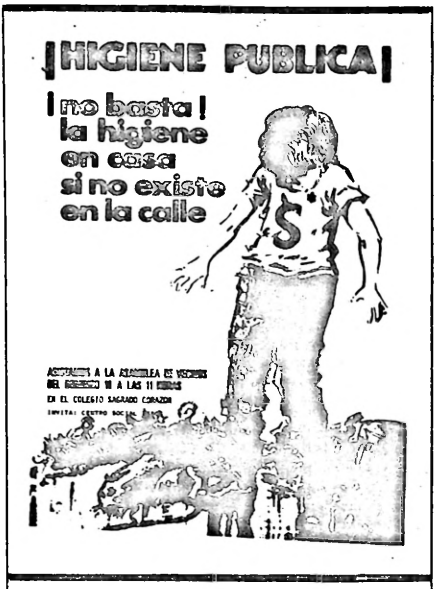

Cartell convocant a una assemblea de veïns dels barris del Besòs per exigir higiene pública.

MOVIMENT OBRER

VALLÈS

SCHAPPETEX, STARLUX, PERIMAN, tota la comarca en acció

A partir de reivindicacions econòmiques immediates i de la resposta massiva i ofensiva contra la repressió (acomiadaments i presència de la força pública), després d'aturs i assemblees, s'ha produit l'OCUPACIÓ de les fàbriques SCHAPPETEX, STARLUX i PERIMAN, les tancades a esglésies i nombroses manifestacions de masses al carrer a Mollet, Montmeló i Montornès, amb el suport massiu de la població. Hi ha hagut accions solidàries a moltes empreses: ARMCO, CONTADORES, NEWPOL, VITAMOL, FOCOSA, SINTER-METAL, etc. Destaca també l'actitud valenta i intel.ligent de l'advocat Solé Barberà, defensor dels treballadors de STARLUX, que fou detingut durant 48 hores a Mollet per haver participat en una ASSEMBLEA de 300 treballadors. Han estat aconseguides ja victòries importants, com la reincorporació al treball de TOTS els acomiadats de SCHAPPETEX, de 9 dels 15 de PERIMAN, l'alliberament de Solé Barberà; a diverses empreses ja han ofert augments salarials. I LA LLUITA CONTINUA !

BAIX LLOBREGAT

SIEMENS, FENIX BROWN, LAFORSA, CORBERÓ, TORNILLERIA MATA, TUPERIN, ROCA, HISPANO SUIZA i d'altres.

La comarca torna a estar en acció. Destaca el combat continuat de SIEMENS, amb ATURS, ASSEMBLEES i BAIX RENDIMENT des del 13 de novembre, així com la correcta actuació dels càrrecs sindicals (jurats i enllaços), que han informat constantment i han recollit la voluntat i les decisions dels treballadors. En la lluita contra l'expedient de crisi de Fenix Brown, es va celebrar una ASSEMBLEA de 500 treballadors, el dia 27, al Sindicat de Cornellà; el dia 28 van ser nombroses les delegacions a la Magistratura de Treball.

EL PROBLEMA DEL GAS SEGUEIX VIU

MOBILITZACIO DE MASSES

Els veïns de Sants continuen la seva acció en defensa dels supervivents de la catàstrofe de Ladrilleros, exigint les responsabilitats criminals contretes per les societats anònimes del GAS NATURAL i CATALANA DE GAS, així com pel MINISTERI D'INDUSTRIA, i reclamen el control democràtic dels usuaris sobre la tarifació, contractació i subministre del gas,que garanteixi la seguretat ciutadana.

Al document presentat a l'alcalde per 13 associacions legals de Sants el passat 11 de novembre, s'hi han adherit d'altres associacions i centres juvenils de la barriada. Han enviat delegacions a plantejar el problema al Col.legi d'Advocats, a d'altres Col.legis i associacions professionals i de veïns,i han trobat pertot el suport que demanaven. El Col.legi d'Enginyers Industrials i la Cambra de la Propietat Urbana s'han pronunciat a favor d'ells, i també ho han fet dotze importants associacions barcelonines en un escrit a l'alcalde. També s'han adreçat al bisbat perquè prengui posició en defensa de les víctimes i s'han proposat, molt encertadament, de visitar els caps militars de les casernes de la zona per explicar-los la situació creada.

Confiats per aquesta mobilització ciutadana, 19 associacions van convocar per al diumenge 3 de desembre una assemblea democràtica amb participació d'enginyers, advocats i tècnics, al cinema Gayarre.

Al taller 4 de la SEAT, on funciona un rentador amb gas natural,a l'empresa MEDIR del tèxtil i en alguna altra, els obrers exigeixen mesures de seguretat i control. Aquestes són les primeres accions d'un moviment que ha d'estendre's a les 300 empreses que tenen instal.lacions de gas natural.

SEGUIR DENUNCIANT ELS CULPABLES

El problema segueix presentant molta gravetat. Ho proven les fuites de gas del passat 18 de novembre al mateix carrer Ladrilleros, l'explosió -afortunadament sense víctimes- del carrer Nena Casas, la del carrer del Camp, el dia 2 de desembre, aquesta amb 5 ferits un d'ells greu, i altres fuites i accidents d'aquests dies. La Delegació d'Indústria amb les seves disposicions i el Consell de Ministres del 25 de novembre amb el decret que modifica el reglament vigent per al subministre públic del gas, ho reconeixen així, alhora que reconeixen implícitament llur responsabilitat criminal per no haver exigit aquestes i d'altres mesures oportunes ABANS de les catàstrofes. Aquestes disposicions oficials no tindran cap altra vigència que la imposada per la lluita i el control democràtic dels usuaris organitzats lliurement i assessorats pels Col.legis i organismes professionals dignes de confiança.

La gravetat és accentuada per l'actitud de les companyies de gas. En llurs cíniques notes de premsa, es presenten virtuoses, sacrificades al bé públic; però als seus 14.000 accionistes, en el butlletí nº 4 d'aquest mes de novembre, els informen de la pròspera marxa del negoci -sense dedicar ni una ratlla a les víctimes- i PREVEUEN QUE EN L' ACTUAL EXERCICI LA XIFRA

DE VENDES DE GAS NATURAL AUGMENTARÀ SENSIBLEMENT, la qual cosa -afirmen- GARANTEIX EL DIVIDEND NORMAL DEL 10 % juntament amb una SANA POLITICA D' AMORTITZACIÓ.

Aquesta és la cara odiosa dels monopolis ! Per a ells, el màxim benefici capitalista ho és tot. La vida, la salut, la seguretat del poble no signifiquen res. Mentre GAS NATURAL i CATALANA DE GAS Y ELECTRICIDAD i per la seva mediació la ESSO, s'embutxaquen centenars de milions, els supervivents de la catàstrofe segueixen sense vivenda, sense mobles, sense veure satisfeta cap de les seves justes exigències després d'haver perdut els seus familiars, assassinats per la rapacitat criminal dels monopolis i del seu règim dictatorial.

El fet que, en relació amb l'explosió de Capitán Arenas hagi estat dictat acte de processament contra 3 enginyers del Gas, que podran tenir-hi una responsabilitat més o menys gran però que no en són els autèntics responsables, posa en relleu la necessitat urgent de promoure un gran moviment democràtic de masses que s'enfronti amb els autèntics culpables i n'exigeixi el càstig, que imposi la satisfacció que correspon a les víctimes.

"Amics de la Ciutat", Unió Esportiva de Sants, Unió Esportiva de Sants-Ciclisme, Unió Excursionista de Catalunya-Sants, Centre Ciclista Excursionista de Sants, Les Associacions de veins d'Hidefons Cardó, de Collblanc-la Torrassa, del carrer Badal, Brasil i adjacents, l'Associació de comerciants i veins del carrer Vallespir, Cooperativa La Nova Obrera, Societat Coral La Florasta, Orfeó de Sants, Orfeó Atlántida, Centre Parroquial de Sant Medir, Centre Catòlic de Sants, Congregació Mariana de la Mare de Déu de Montserrat d'Hostafrancs, Associació de Pares de Família del Centre Montserrat Xavier i Centre Social de Sants

CONVOQUEN A TOTS ELS VEINS DE SANTS A UNA:

Sessió informativa sobre el GAS i els SERVEIS PUBLICS

- Els problemes tècnics dels Serveis públics
- Quines normes de seguretat cal seguir?
- Gas ciutat! Gas natural!
- Quines garanties legals tenim?

Intervindran LEGISTES, ADVOCATS I TÈCNICS que en informaran de tot el que està relacionat amb aquest tema que tant ens afecta

Diumenge, 3 desembre 1972 - 11 matí CINEMA GAYARRE carrer Sants, 35

Vei: informa't! acudeix! participem-hi tots!

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

De 7 h. a 7,55 h.: 21, 25, 30 y 39 metres

De 14 h. a 15 h.: 17, 19, 21 y 25 metres

De 17 h. a 0,15 h.: 21, 25, 30 y 39 metres

VAGA GENERAL DE PROFESSORS

Un dels elements, repetidament denunciats, del caos en què es troba la Universitat és la dramàtica situació laboral i professional dels professors no numeraris, que són la immensa majoria del professorat.

Durant el curs passat s'havia iniciat amb força el moviment de protesta en aquest estament. Enguany, la lluita ha començat a la Facultat de Filosofia de la Central (vaga el 15 i 16 de novembre) i a l'Escola d'Enginyers (vaga el 16 i 17), per no haver cobrat encara cap mensualitat. La resposta de les autoritats va ser tancar Filosofia a partir del 15; a Enginyers, en canvi, començaven a pagar desseguida.

El dimars 21 es va reunir una assemblea d'un centenar de professors de les 3 universitats, molt representativa perquè recollia les iniciatives preses en assemblees prèvies de centres. Es decidí d'anar a una vaga de 24 hores el dia 22 en solidaritat amb Filosofia i per un conjunt de reivindicacions exposades en un document aprovat, que planteja:

- contractes laborals estables en comptes dels actuals contractes anuals;
- adscripció a la Seguretat Social;
- reactualització dels salaris i regularitat en el seu pagament;
- reconeixement dels departaments, sobre bases democràtiques i amb participació d'estudiants i professors, com únic òrgan de selecció del professorat i de gestió;
- reconeixement del dret de reunió de tots els estaments universitaris.

El document denuncia la política repressiva a totes les universitats espanyoles i el no compliment de les promeses oficials relatives a les condicions de treball, indicant que aquestes són algunes de les causes de la degradació de l'ensenyament a la universitat.

Finalment reclama: 1) l'obertura immediata de Filosofia i el funcionament de totes les seves activitats (els cursos optatius encara no havien començat);

2) la percepció de tots els salaris endarrerits i la formalització dels contractes;

3) l'alliberament del professor de Ciències Zenón Navarro i dels estudiants detinguts arran dels incidents dels menjadors;

4) la contractació immediata dels professors represaliats Jordi Carbonell i Angel Ruiz Hita;

5) accés i contractació del professorat segons les bases democràtiques exposades.

El mateix dia de la vaga, en solidaritat amb els professors, es van concentrar uns 1500 estudiants a la Universitat vella (Ciències), que van sortir en dues manifestacions al carrer Balmes. Més tard es van manifestar uns 700 estudiants a València-Via Layetana.

La vaga fou un èxit a les facultats d' Econòmiques, Dret, i alguns cursos de ciències de la Central (Filosofia estava tancada); Filosofia, Dret i Ciències de la Informació de l' Autònoma; i Arquitectura. Ja ha donat fruits: comencen a pagar i enviar els contractes signats pel Rector, i comencen a funcionar els cursos A optatius de Filosofia.

Es ben clar quin és el camí per a resoldre els problemes !

Tarja a cinc colors, amb dibuix i breu poema d'Alberti, editada a Itàlia per recollir diners per als presos polítics.

SALUTACIÓ a ALBERTI

El gran poeta espanyol i camarada nostre, Rafael Alberti, celebra el 16 de desembre el seu 70 aniversari. Volem afegir-nos a l'homenatge que li serà retut a Itàlia entorn d'aquesta data.

Trenta-tres anys d'exili de l'Espanya sempre present a la seva vida i a la seva obra són el signe clar d'una actitud irreductible d' antifranquista i de comunista. La seva fidelitat a la paraula poètica és inseparable de la seva fidelitat a la causa dels oprimits, com evidència d'un món dividit, contradictori.

Testimoniem la nostra admiració a l'artista i a l'home que ens ha donat un exemple tan alt de plenitud humana.

ELS PAGESOS VICTIMES DE LA CARESTIA

El camp català travessa una situació greu, que s'agreujarà encara més amb les mesures "antiinflacionistes" adoptades pel govern, el qual preten de fer recaure injustament sobre la pagesia la responsabilitat per l'encariment del cost de la vida.

Els culpables de l'encariment dels productes del camp són els intermediaris monopolistes, els marges comercials dels quals són escandalosos. En els productes hortofrutícoles la diferència de preus entre producció i consum és de tres a cinc vegades el preu pagat al productor.

Les famílies camperoles són víctimes,com els altres treballadors,de l'encariment de la vida i,a més,dels preus exorbitants que paguen per la maquinària, els adobs, els pinsos compostos i altres mitjans de producció.

Per aturar la pujada de preus, caldria atacar de veritat les causes que la provoquen, començant pels privilegis de l'oligarquia financera i dels latifundistes, així com dels intermediaris monopolistes. Però fóra il.lusori d'esperar que el govern franquista, instrument del capitalisme monopolista, promogui reestructuracions de caràcter democràtic en l'esfera financera, pressupostària, impositiva, industrial i de serveis -entre altres- que podrien aturar la inflació. Sense consultar els representants autèntics del camp, pressiona sobre els preus agrícoles, agreujant així la situació dels camperols petits i mitjans per tal de fer-los abandonar les explotacions, convertir-los en mà d'obra barata i afavorir la concentració agrària.

En canvi, les úniques mesures adoptades afectaran els homes de la terra: preus màxims durant un període de sis mesos, fixats setmanalment pel Governador assistit d'una comissió, que recorda l'odiosa "Fiscalía de tasas"; la liberalització d'importacions de productes agraris; la rebaixa aranzelària temporal d'aquests i la privatització de les importacions de productes agrícoles i de la possibilitat d'importacions de xoc per part de la C.A.T.

Es dubtós que aquestes mesures siguin efectives. Els preus del bestiar boví han baixat de 3 a 4 ptes./kilo, i els dels vedells de més de 200 kilos de 4 a 6 ptes; però el públic paga igual. L'empresa lletera que s'ha fet tristament famosa per les seves adulteracions ha reduït el preu de la llet als pagesos catalans de 0'50 a 1'50 ptes/litre, fent repercutir sobre ells la sanció, però no ha rebaixat el preu de venda.

Els ingressos de les famílies camperoles comparats amb la indústria i els serveis, s'han reduït en un 40 per 100 en els darrers 5 anys. En 1963 els ingressos mitjans del milió aproximat de treballadors autònoms era de 90.000 milions de pessetes; en canvi en 1970 s'havien reduït, en valors reals, a 82.000 milions. Les explotacions familiars travessen una situació crítica. A Girona han estat abandonades 4.500 masies. No es troben mitgers. El camp no és rendable.

L'Agrupació Nacional de Joves Agricultors, en la seva junta general del 3 de novembre, va prendre l'acord següent: "Protestar contra la decisió del Consell de ministres de congelar els preus i liberalitzar les importacions de productes agraris... La congelació dels preus agraris és una mesura tan injusta com ho seria la congelació dels salaris dels més desfavorits a Espanya... els impostos augmenten constantment (en menys de sis anys han augmentat entre un 500 i un 1.000 per 100, segons les terres)... (Cal establir) impostos progressius, que gravin aquelles persones físiques o jurídiques que guanyen de veritat diners... Cal lluitar contra la inflació, però no exclusivament a costa nostra..."

La "digitocràcia" que impera al camp, sense representar-lo, ha manifestat públicament la seva disconformitat amb les mesures adoptades, perquè tem l'explosió del malestar dels pagesos i sap que és impotent per contenir-lo. Augusto Assía, a LA VANGUARDIA del 28-11-72,escriu que els petits jerarques intenten eludir llur responsabilitat i fins i tot "anuncien que poden passar coses anticonstitucionals -com, per exemple, manifestacions sorolloses".

Aquestes mesures tenen, a més, una altra significació. Abans que comencin les negociacions amb el Mercat Comú, el Govern franquista, mancat d'autoritat, cedeix i adopta una política importadora agrària semblant a la del M.C., la qual cosa de fet significa una capitulació abans d'haver rebut cap contrapartida efectiva.

Els pagesos de Catalunya hem d'unir estretament els nostres esforços per tal d'impedir que es realitzin els objectius nefastos del govern franquista a costa nostra. En aquests moments és molt important promoure a les Germandats, a les COSA, a les Cooperatives, a les Juntes de Colonització, etc., àmplies assemblees legals, prenent les iniciatives oportunes perquè els homes de la terra poguem expressar lliurement les nostres opinions sobre les mesures adoptades i prendre en les nostres mans la defensa directa dels nostres interessos. Els homes de la terra hem d'estrènyer els nostres lligams amb tots els treballadors, estudiants, intel.lectuals, i lluitar junts per enderrocar el règim feixista i restablir les llibertats polítiques, únic camí que pot obrir una solució als nostres greus problemes.

J. A.

CONSTRUIM EL PARTIT QUE HA DE DIRIGIR LA VAGA GENERAL !!

L'extensió i amplitut que ha prés la lluita de masses en aquests últims anys i el creixement que en aquest marc s'ha produit en el Partit, han situat en primer pla la necessitat d'adequar la nostra organització i els nostres mètodes de treball a les noves exigències de la lluita. Això va portar l'organització de Barcelona del Partit a realitzar durant l'any 1971 una àmplia descentralització organitzativa, multiplicant el nombre de comitès existents. Què es el que s'ha aconseguit? Ampliar extraordinàriament el nombre de quadres que formen part dels comitès, promocionar als llocs de direcció i de responsabilitat camarades joves, sorgits de la lluita, amb un fort lligam amb les masses; aproximar els organismes de direcció a la mateixa lluita, colocant-nos en condicions de dirigir en concret i directament en el si mateix de les accions, en els llocs essencials del combat de masses; avançar en el camí de capacitar i dotar cada comità dels mitjans polítics i materials per poder assumir les tasques de direcció que avui exigeix la lluita i que comporten tant la necessitat d'una assumpció global dels problemes i de tots els fronts de lluita, com la necessària autonomia en el funcionament. Queden sens dubte nombroses dificultats a superar; el mateix procés que hem exposat s'ha realitzat de manera incompleta i encara amb moltes insuficiències, però tot ell ens ha situat en condicions molt més favorables per a seguir avançant.

ES en aquest marc que cal analitzar l'experiència realitzada en els darrers mesos dels plens de sector. Què ens proposàvem? En què han consistit? En primer lloc es tractava d'incorporar a les tasques d'elaboració i direcció el màxim de militants de les organitzacions. Això s'ha realitzat fonamentalment en el procés de preparació dels plens, en la discussió dels informes i les ponències a les diverses cèl.lules, en l'anàlisi de la lluita i el treball realitzat per cada organització, en l'aprofundiment en el coneixement de la realitat del sector. El plè ha significat la culminació d'aquest procés, i en ell s'ha realitzat la síntesi final d'aquest esforç d'elaboració; la discussió ha fet possible l'assumpció col.lectiva per part de tot el sector de les tasques de direcció de la lluita, ens ha portat a traçar les perspectives de continuació del combat i a fixar els compromisos de lluita i d'organització; ens ha permès, també, fer funcionar el Partit amb el màxim de democràcia interna que les condicions avui permeten.

GLOBALMENT aquesta experiència, que ha afectat les organitzacions de Poble Nou-Besòs, L'Hospitalet, Camp de l'Arpa, Zona Sud, Gràcia, Eixample, Trinitat-Verdum i Sanitat, està resultant enormement positiva. Però cal considerar també algunes limitacions que encara hem de superar:

- de vegades l'èxit obtingut en la realització dels plens crea una eufòria artificial en els militants que els incapacita d'alguna manera per afrontar la realitat i superar les múltiples dificultats que encara subsisteixen.
- la dificultat d'assumir en la pràctica, en el terreny organitzatiu i en els mètodes de treball, tot allò que s'ha assumit en un pla polític i teòric. L'inadequació entre una i altra cosa, crea dificultats en el treball que poden conduir a situacions de crispació que no permetin garantir una efectiva direcció de la lluita.
- les dificultats per realitzar l'elaboració política posterior al plè que permeti recollir l'intens treball d'elaboració anterior junt amb tota la riquesa d'elements polítics sorgits de l'esforç de reflexió i debat col.lectius que significa la mateixa realització del plè.

AQUESTS són tant sols alguns elements de reflexió sobre aquesta experiència organitzativa. Caldrà fer un esforç d'anàlisi molt superior, a cada organització en concret i en el Partit en conjunt, per a poder assumir realment tot el que ha significat i el que ha de significar per al nostre treball futur, en la construcció del Partit que ha de situar-se en condicions polítiques i organitzatives per dirigir avui la VAGA GENERAL.

CAL, doncs, seguir avançant en la descentralització de la nostra organització, en l'aprofundiment de la democràcia interna, en l'esforç per a capacitar, consolidar i multiplicar els comitès del Partit i, sobre tot, com ja deia Lenin en el "QUÈ FER?": "...és singularment necessari despertar, en tots els que prenen part o es proposen prendre part en el treball pràctic, el descontent pels mètodes primitius de treball que regnen entre nosaltres i la decisió inflexible de desfer-nos-en".

A. C.

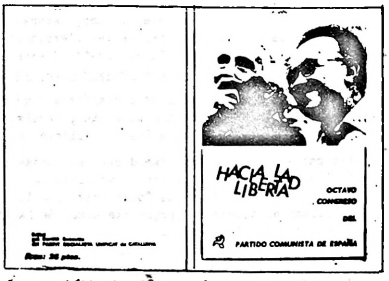

Informe polític del 8è Congrés del PCE.
Cridem les organitzacions del PSUC a fer les demandes corresponents per una distribució massiva.